

مُتَخَبَّر تَفْسِير تَجْدِيدِ نَظَرِ شَدَّابِ آقَايِ مَحْدِی الْهَمْدِی قُشَّة‌ی

سُورَةُ شَا

منافقان فرستاده شد که چون آیات خدا شنیدید بدان کافر شده و استهزا کنید؛ پس (شما مؤمنان) با یکدیگر منافق مجالست کنید (تا از سخن استهزا قرآن در حدیثی دیگر دخل شوند) که اگر سنگامی که قرآن و مسلمانی را استهزا با آنها همیشگی بود شما هم حقیقت مانند آن منافقان هستید و خدا منافقان را در جهنم جمع خواهد کرد (۱۳۰)

منافقان آنان هستند که گمان در قریب حال شما هستند که اگر برای شما فتح و ظفری پیش آید برای انقضایت گویند نه آخر با شما بودیم؛ و اگر کافران را فتح و بهره مند بپسند با آنها گویند نه شما را با سوار و احوال مسلمانان آگاه کردیم؛ و شما را از آسیب مؤمنان نگهداری نمودیم؛ پس خدا فرای قیامت میان شما و انکار منافق حکم کند و خدا هیچگاه برای کافران نسبت بابل ایمان را تسلط باز نخواهد نمود (۱۳۱) همانا منافقان با خدا امر حلیه و خدا با آنها کفر میکند (یعنی کفرشان را بطل میسازد و بر آن کفر و نفاق مجازاتشان بهم خواهد کرد) و چون نماز آیند با حال بیملی و کسالت و برای ریاکاری آیند و ذکر خدا را بفراموشی اندک (آنهم بقصد ریا) میکنند (۱۳۲) و در و در باشند بسوی مؤمنان کیدل میروند و در بجانب کافران و هر که را خدا گمراه کند (یعنی با نفوذ) راه هدایت، باز با اختیار راه ضلالت پدید و خدا او را بنحود و اگر او تا گمراه شود) پس برگرد او را بر راه هدایت نخواهی یافت (۱۳۳) ای اهل ایمان مباد اکافران را بدوستی گرفته و مؤمنان را ربا کنید آیا میخواهید خدا را بر حقیاب کفر و عصیان (خود چندی استکار گردانید) (البته منافقان را در جهنم پست ترین جایگاه است برای آنان هرگز یادوری نخواهی یافت) (۱۳۴) مگر آنکه توبه نموده و برای اصلاح گرد و بخدا (و بدین حد) در او تجدید کتاب بخشند و دین خود را برای خدا خالص گردانند پس اگر برگردند و در مؤمنان باشند

سوره نساء

بمؤمنان هر دو اب بزرگ عطا خواهد فرمود (۱۲۶) اگر شما از لطف خدا شکر گزار باشید و ایمان آرید خدا چیزی را
 که شما را عذاب کند که خدا در مقابل نعمت شما می پذیرد صلاح خلقی محط است (۱۲۷) خدا دوست نیکو را دوست
 زشت بسبب خلق خدا بلند کند که اگر غلطی بدرسد باشد (که هرگاه از دوست ظالم فریاد و ادخواهی کند درستی عمل او را)
 در بنصورت روا است که خدا شما را بآقای دانا و باحوال بلند گانست (۱۲۸) اگر در باره خلق بزرگوارانها
 نیکی کنید یا از بدی بگریزان در گذرید (بسیار محبوب خدا است) که خدا همیشه از بدیها در گذرد و اگر بر انتقام بدانها
 (۱۲۹) آنکه بخدا و رسولان او کافر شوند خواهند که میان خدا و پیغمبرانش جدائی اندازند (یعنی گویند ایمان فرستاده خدا نیست)
 و گویند که ما بر خبی اگر کفار ایمان آورده و سپاره بی ایمان نیاوریم و خواهند که میان کفر و ایمان راهی (از روی
 هوا و هوس) اختیار کنند (۱۳۰) حقیقت هم کافر اینها نیستند و ما برای کافران عذاب می خواهم که عذاب می رسد و عذاب می رسد (۱۳۱)
 آنکه ایمان بخدا و رسولانش آورده و تفرقه میان خدا و پیغمبرانش نمیکنند آنها را برودی خدا هر عطا کند
 و خدا پیوسته در حق بلندگان بخشنده و مهربان است (۱۳۲) ای پیغمبر اهل کتاب (یهودان) از توبه و توبه کنید
 که از آسمان کتابی (یک دفعه) بر آنان فرود آری (از تقاضای سجا و عاریت جلاله و لکنش باشد) از موسی
 نیز درخواستی بالاتر از این کردند که گفتند: خدا را بجای ما آشکار بنما پس آنها را بسبب این تقاضا
 از روی جهل و سرکشی کرد مصاحفه سوزان در گرفت پس از آن همه آیات (خدا امجرات موسی) باز
 گویا که پرستی اختیار کردند. باز با بلطف خود از اینکار زشت آنان نیز در گذشتیم و موسی حجت و برائی را
 بخشدیم (۱۳۳) و که طور برای تمام حجت و انبیا بر فراز سر آنها بلند گردانیدیم و آنها را انقیام بحال سجده بین درگاه

سُورَةُ النِّسَاءِ

الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ^(١٤٦) مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَ
 آمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ^(١٤٧) لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ
 مِنَ الْقَوْلِ الْإِمْنُ ظِلْمٌ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ^(١٤٨) إِنْ شَبَدُوا خَيْرًا
 أَوْ خُفَّوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءٍ فَأَنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًَا قَدِيرًا ^(١٤٩)
 إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ
 اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
 أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ^(١٥٠) أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا
 وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ^(١٥١) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا ^(١٥٢) يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ
 كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ
 جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهَا
 جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَّوْا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا ^(١٥٣)
 وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَاتِهِمْ وَلَمَّا لَمْ أَذْخُلُوا الْبَابَ يُسْجَدًا

سوره س

و نیز گفتیم: از حکم روز شنبه تعدی کنید و از آنها پانی نخت گرفتیم (۱۵۱) پس چون پانی شکستند و بایات خدا:
 کافر شدند و پیران را بناحق کشتند و همه این قبایح را بجای آوردند بدین عذر که گفتند: دل‌های ما در پرده است
 بلکه خدا بسبب کفر آنها را فטר ردل نهاد که بجز اندکی ایمان نیاوردند (۱۵۲) و هم بواسطه کفرشان هم جهان
 بزرگشان بر مریم (پاک منزه) و هم از این رو که گفتند: مسیح عیسی بن مریم رسول خدا را کشتیم در صورتیکه
 او را نداشتند و نه بدار کشیدند بلکه بر آنها مر شنبه شد و همانا آنانکه درباره او حق می‌توانستند اظهار داشتند از روی
 شک و تردید سخن گفتند و عالم باد بودند خبر آنکه از پی گمان خود می‌رفتند بطریقین (شما مؤمنین بدانید که مسیح را
 (۱۵۳) بلکه خدا او را بسوی خود بالا برد و پیوسته خدا (بر همه ملک وجود) مقتدر و کارش همه از روی حکمت
 (۱۵۴) هیچکس از اهل کتاب نیست جز آنکه پیش از مرگ بر وی (یعنی عیسی روح الله) ایمان خواهد آورد و روز
 قیامت او بر نیک و بد آنان گواه خواهد بود (۱۵۵) پس صحبت ظلمی که یهود (در باره پیران عیسی و در حق نفس
 خود) کردند بدین جهت که بسیاری مردم را از راه خدا منع نمودند تا نعمت نای پاکیزه خود را که بر آنان
 حلال بود حرام کردیم (۱۵۶) و هم بدین جهت که در میان گرفتند در صورتیکه از ربا خوردن نهی شده
 بودند و هم از آن رو که اموال مردم را باطل (مانند رشوه و خیانت و سرقت) می‌خوردند و ما برای کافران
 آنها عذابی دردناک مهیا ساخته ایم (۱۵۷) لکن کسانی از آنها که (مانند عبد الله سلام و بحیراء
 راهب) در علم قدمی ثابت (و نظری عمیق) دارند و با ایمان هستند آنچه بود پیران پیش از آن
 نازل شده می‌گرفتند و آنانکه نماز بپایند و زکوة میدهند و بخدا در روز

سُورَةُ النَّاسِ

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَآخَذْنَا مِنْهُم مِيثَاقًا غَلِيظًا ١٥٦
 فِيمَا تَفَضُّهُمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفِّرَهُمْ بِالْآيَاتِ اللَّهِ وَقَلْبُهُمْ لَا نَبِيَّاءَ
 يُغَيِّرُ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا
 يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ١٥٧ وَبَكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرِّمٍ بُهْنَانًا عَظِيمًا ١٥٨
 وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَ
 مَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ١٥٩ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ
 إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٦٠ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَأُؤْمِنَنَّ
 بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ١٦١ فَيُظْلَمُ مِنَ الَّذِينَ
 هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِيبَاتٌ احْلَلَتْ لَهُمْ وَبَصَدَّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 كَثِيرًا ١٦٢ وَأَخَذَهُمُ الرَّبُّ وَاقَدَهُمْ وَأَعْنَتْهُ أَكْلَهُمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
 وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ١٦٣ لَكِنَّ الرَّاغِبِينَ فِي الْعِلْمِ
 مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
 الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

سُورَةُ اِيْمَانٍ

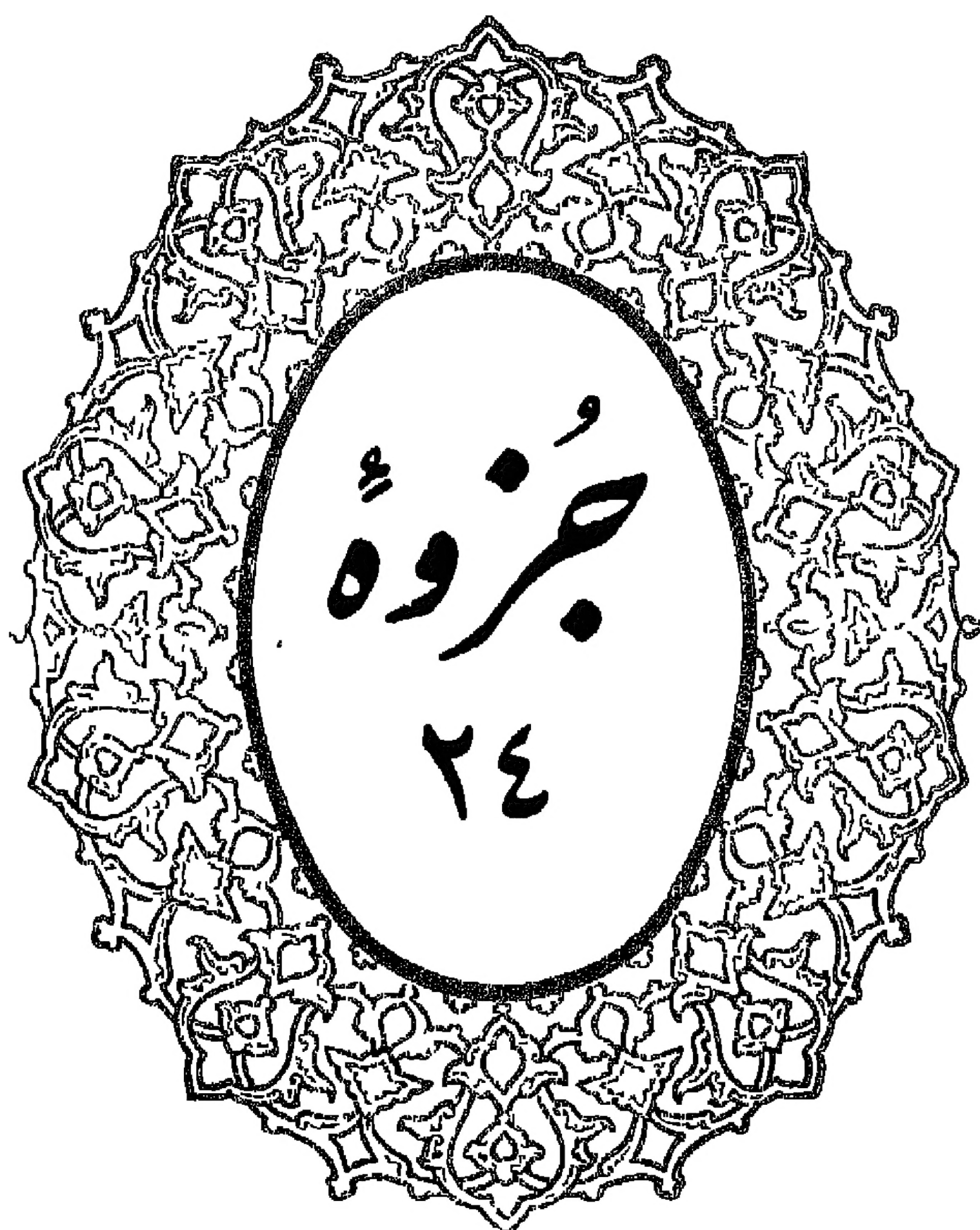
قیامت ایمان میآوردند، بزدی خدا آنها را اجر و ثواب عظیم عطا خواهد کرد (۱۶۱) چنانکه ما بنوح پیران بعد از او هم چنین براهیم و اسمعیل و یحیی و یعقوب و اسباط (فرزندان یعقوب که ۱۲ سبط بودند) و عیسی و ایوب و یونس و یسوع و سلیمان و عیسی بن مریم و نوح و ابراهیم و فرستادیم و بداد دهم زبور را عطا کردیم (۱۶۲) و رسولانی هم که شرح حال آنها از پیش بر تو حکایت کردیم و آنها که حکایت نمودیم (همه خدا و عی فرستاد) و خدا با موسی بطور آشکار و روشن گفت (پس عی تو امری سابقه فی نیست که قریش با ایل کتاب بیحی امشی انکار تواند کرد) (۱۶۳) و رسولان افراسیاب که نیکان را بر حمت ابدی خدا بشارت دهند و بدان را (از قهر و عذاب حق) تبرسانند تا آنکه: پس از فرستادن این همه رسولان مردم را بر خدا حجتی نباشد و خدا همیشه مقتدر و کارش همه بروی حکمت است (۱۶۴) لیکن خدا آنچه برای تو فرستاد گواهی دهد که بعلم ازلی خود فرستاده و فرشتگان نیز گواهی دهند و گواهی خدا ترا کفایت کند (۱۶۵) آنکه کافر شدند و مردم را از راه خدا باز داشتند همانا سخت بگمراهی فرو رفته و از راه سعادت و نجات دور افتادند (۱۶۶) آنان را که کافر و شکر شدند هیچگاه خدا نخواهد آمرزید و برای هدایت ننماید (۱۶۷) مگر براه دوزخ که در آن است معذب خواهند بود و خدا را این کار (یعنی انتقام کشیدن از شکاران) آسان است (۱۶۸) ای مردم همانا آن پیغمبر حق (برای هدایت شما) از جانب خدا آمد چنانچه ایمان آرید (در دنیا و آخرت) برای شما بهتر است اگر کافر شوید (بدانید که از این کفر بخود زیان رساندهاید) و خدا از طاعت شما بی نیاز است (۱۶۹) هر چه در آن زمین است خدا (با حوال هر مومن کافر) دانا و در عذاب است (۱۷۰) ای اهل کتاب (نصاری)

سُورَةُ النِّسَاءِ

الْآخِرَ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ١٦٢
 إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
 وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ
 وَسُلَيْمَانَ ۖ وَاتَّبَعُوا مَا وَدَّعَزَّوْرًا ١٦٣ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
 مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ١٦٤
 رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَىٰ اللَّهِ حُجَّةٌ
 بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ١٦٥ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا
 أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ
 شَهِيدًا ١٦٦ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاصَّدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
 ضَلَالًا بَعِيدًا ١٦٧ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ
 وَلَا يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
 عَلَىٰ اللَّهِ يَسِيرًا ١٦٨ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
 رَبِّكُمْ فَامْنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَارْتَكِبُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ١٦٩ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا

سُورَةُ النُّسْرِ

فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ إِنَّهُمْ خَيْرُ الْكُفَّاءِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ^(١٧١) لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ
 وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ
 فَسَيَحْشُرُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا ^(١٧٢) فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا
 اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَلِيمٍ وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ^(١٧٣) يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ^(١٧٤) فَمَا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَأَعْتَصَمُوا بِهِ
 فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ صِرَاطًا
 مُسْتَقِيمًا ^(١٧٥) يَتَفَوَّنَكَ قُلُوبُ اللَّهِ يُفْهِمُكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ آمَرُوا
 هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ بِرِثَتِهَا



اداره نشریه اخگر

تهران - خیابان ری دو راه مهندس وسیله تلفن شماره ۵۲۳۸۸

همه هفته روز های چهارشنبه منتشر میشود